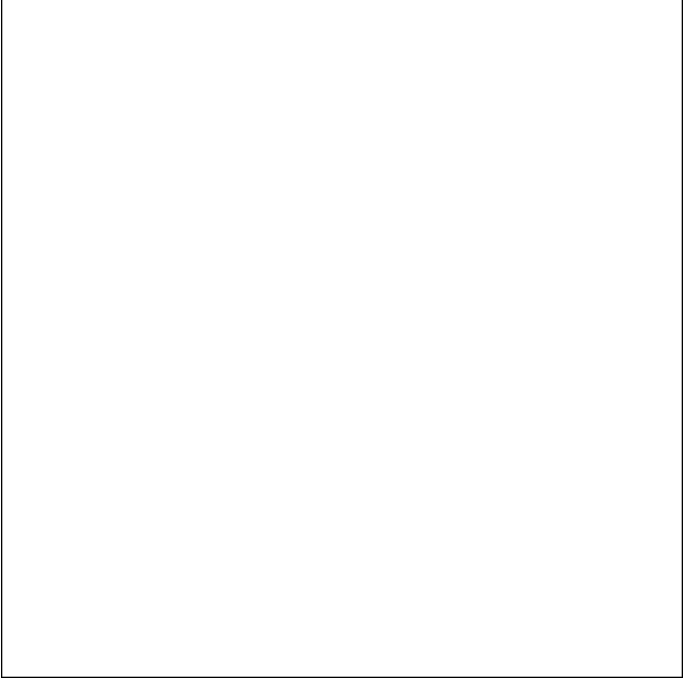

Agostino'nun Hikayesi

Agostinos historie

 LIDA Italia

Billie Cejka Risnes

 Elif İgel

|| 5

 Türkçe / norsk nb

LIDA Stories

lidastories.net

Agostino'nun Hikayesi / Agostinos

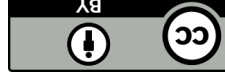
historie

 LIDA Italia

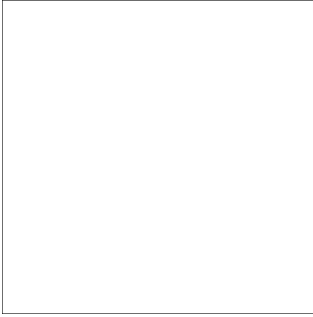
Billie Cejka Risnes

 Elif İgel (tr), Espen Stranger-

Johannessen (nb)

This work is licensed under a Creative Commons
[Attribution 4.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0).
<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0>

Adım Agostino ve 51 yaşındayım. İşim, Bisiklet ile yemek teslimatı yapmak. İki kızım var ama neredeyse hiç konuşmuyoruz. Anneleriyle boşandığımız için artık beraber yaşamıyoruz.

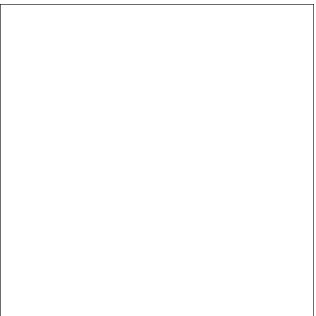
...

Jeg heter Agostino og jeg er 51 år. Jobben min er å levere mat på sykkel. Jeg har to døtre, men vi snakker nesten ikke sammen. Moren deres og jeg bor ikke lenger sammen fordi vi er skilt.

Jeg bor med moren min siden jeg ikke kan betale husleien etter skilsmissem. Husleien er veldig dyr i denne byen.

...

Boşandıktan sonra tek başıma eve çıkmayı karşıluyamadığım için annemle yaşmaya başladım. Bu şehirdede kiralar çok yüksek.

Birkaç ay önce bir şirkette bina sorumlusu olarak çalışıyordum. Bozuk şeyleri tamir ediyor, kutuları taşıyor ve yardıma ihtiyaç olduğunda yardımcı oluyordum. Bir gün şirket beni işten çıkardı. Nedenini hiç anlayamadım.

...

For noen måneder siden jobbet jeg som vaktmester for et firma. Jeg reparerte ting som var ødelagt, bar esker og hjalp til når noen trengte det. En dag fikk jeg sparken fra firmaet. Jeg skjønnte ikke hvorfor.

Uzun bir süreden sonra tüm emeklerimizin karşılığını aldık. Büyük bir teslimat şirketi çok büyük para cezası ödemek ve işçilerine kalıcı işler vermek zorunda kaldı. Bu tüm dünya çapında ilk kez yaşandı. Görünüşe göre işler iyileşmeye başlıyor.

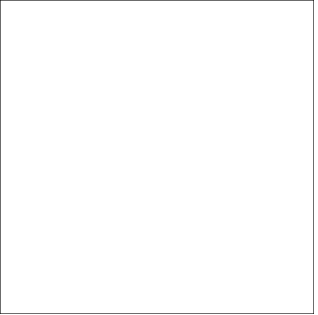
...

Etter en lang stund fikk det harde arbeidet vårt resultater. Et stort budfirma måtte betale en stor bot og ansette arbeidere i faste stillinger. Det var første gang det skjedde noe sted i verden. Det ser ut til at ting begynner å bli bedre.

Jeg så mange personer som leverte mat på sykkel. Jeg kan også sykle, så jeg banket på døra til et stort budfirma. De tilbød meg tre euro for hver levering. Jeg tjener 40€ om dagen, 60€ hvis jeg er veldig heldig og kundene gir meg tips.

...

Sonrasında bir sürü insanın iş olarak bisikletle teslimat yaptığını gördüm. Bisiklet sürübiliyorum, o yüzden büyük bir teslimat şirketine başvurdum. Bana her sipariş başına üç avro vereceklerini söylediler. Her gün 40 avro, eğer şanslıysam ve müşteriler bahşış verirse bazen 60 avro kazanıyorum.

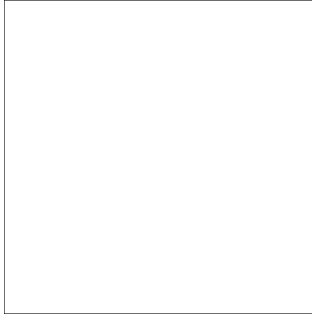

Sammen med sykkelbud fra andre firmaer tok jeg et kurs om arbeidstakeres rettigheter hos en lokal fagforening. De tilbød oss gratis juridisk rådgivning. Vi kjømpet for å få mer anerkjennelse og rettigheter.

...

Diğer şirketlerden teslimatçılarla beraber yerel bir sendikada işçi hakları üzerine bir kurs aldım. Bize ücretsiz hukuki yardım teklif ettiler. Daha fazla kişi tarafından fark edilmek ve haklarımızı kazanmak için mücadele ettik.

Tatil günlerinde, hasta olup işe gitmediğimde hiç ödeme almıyorum. Genel olarak hiç hakkım yok. Bunun doğru olduğunu düşünmüyorum ama bu işe ihtiyacım var. İş arkadaşlarımdan çoğu dünyanın her yerinden gelen göçmenler.

...

Jeg får ingen betalt ferie, ingen sykepenger, nesten ingen rettigheter i det hele tatt. Jeg tror ikke det skal være sånn, men jeg trenger en jobb. De fleste andre ansatte er innvandrere som kommer fra hele verden.

Her gün birçok kişi teslimat yolunda kaza geçirip yaralanıyor. Bir gün 25 yaşındaki bir teslimatçı kaza geçirip hayatını kaybettiğinde yetkililer bizi fark etti. Bizi fark etmeleri için onun ölmüş olması çok yazık.

...

Mange sykkelbud blir skadet i ulykker daglig. Så, da et 25 år gammelt sykkelbud ble påkjørt av en bil og døde, begynte myndighetene å legge merke til oss. Det er synd at noen måtte dø for at det skulle skje.